

I

(Ανακινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 7ης Δεκεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-94/99 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): ARGE Gewässerschutz κατά Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft⁽¹⁾

(«Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Διαδικασία συνάψεως των δημόσιων συμβάσεων — Ίση μεταχείριση των υποβαλλόντων προσφορές — Διάκριση λόγω ιδιγένειας — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών»)

(2001/C 108/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-94/99, με αντικείμενο αίτηση του Bundesvergabeamt (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ ARGE Gewässerschutz και Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), καθώς και του άρθρου 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 49 ΕΚ), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Δεκεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των υποβαλλόντων προσφορές, την οποία προβλέπει η οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, δεν

παραβιάζεται για τον λόγο και μόνο ότι η αναθέτουσα αρχή επιτρέπει τη συμμετοχή σε διαδικασία συνάψεως δημόσιας συμβάσεως παροχής υπηρεσιών των οργανισμών στους οποίους η ίδια ή άλλες αναθέτουσες αρχές καταβάλλουν επιδοτήσεις οποιασδήποτε φύσεως, οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα στους οργανισμούς αυτούς να υποβάλλουν προσφορές σε τιμές οι οποίες υπολείπονται σημαντικά των τιμών που προσφέρουν οι λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία, που δεν λαμβάνουν τέτοιες επιδοτήσεις.

2) Το γεγονός και μόνο ότι η αναθέτουσα αρχή επιτρέπει σε τέτοιους οργανισμούς τη συμμετοχή σε διαδικασία συνάψεως δημόσιας συμβάσεως παροχής υπηρεσιών δεν συνιστά ούτε συγκαλυμμένη διάκριση ούτε περιορισμό που να αντιβαίνουν στο άρθρο 59 της Συνθήκης (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 49 ΕΚ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 160 της 5.6.1999.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 20ής Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση C-242/99 (αίτηση του Sozialgericht Augsburg για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Johann Vogler κατά Landwirtschaftliche Alterskasse Schwaben⁽¹⁾

(«Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική ασφάλιση — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Καθορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας — Μη μισθωτές δραστηριότητες ασκούμενες σε περισσότερα κράτη μέλη — Άρθρα 13, παράγραφος 1, και 14α, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Αποκλειστικός χαρακτήρας του εφαρμοστέου δικαίου»)

(2001/C 108/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-242/99, με αντικείμενο αίτηση του Sozialgericht Augsburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του

δικαστηρίου αυτού μεταξύ Johann Vogler και Landwirtschaftliche Alterskasse Schwaben, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς το κύρος και την ερμηνεία των άρθρων 13, παράγραφος 1, και 14α, σημείο 2, καθώς και ως προς την ερμηνεία των άρθρων 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', 14α, σημείο 3, και 14γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, κατά την τροποποιηθείσα και ενημερωθείσα διατύπωσή του με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 307/1999 του Συμβουλίου, της 8ης Φεβρουαρίου 1999 (ΕΕ L 38, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet (εισηγητή), B. Σκουρή, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen και F. Macken, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Από την εξέταση του πρώτου υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος των άρθρων 13, παράγραφος 1, και 14α, σημείο 2, σε συνδυασμό μεταξύ τους, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, κατά την τροποποιηθείσα και ενημερωθείσα διατύπωσή του με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 307/1999 του Συμβουλίου, της 8ης Φεβρουαρίου 1999. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ένα πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται συγχρόνως, ως μη μισθωτός εργαζόμενος, μία γεωργική επιχείρηση στη Γερμανία και, επίσης ως μη μισθωτός εργαζόμενος, ένα ξενοδοχείο στην Αυστρία, όπου κατοικεί, υπόκειται αποκλειστικά στην περί κοινωνικής ασφάλισης νομοθεσία του τελευταίου αυτού κράτους.

(¹) ΕΕ C 246 της 28.8.1999.

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio με αποφάσεις της 6ης Ιουλίου 2000 στις υποθέσεις (C-480/00) Azienda Agricola Ettore Ribaldi κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) και Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l., (C-490/00) Cesare και Michele Filippi s.s. κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) και Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica, (Υπουργείου Δημόσιου θησαυρού, Προϋπολογισμού και Οικονομικού Προγραμματισμού), (C-491/00) Cooperativa Latte Associati della Lessinia a r.l. κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) και Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica (Υπουργείου Δημόσιου θησαυρού, Προϋπολογισμού και Οικονομικού Προγραμματισμού)

(Υποθέσεις C-480/00, C-490/00 και C-491/00)

(2001/C 108/03)

Με αποφάσεις της 6ης Ιουλίου 2000, οι οποίες περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις

29 Δεκεμβρίου 2000, το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio, στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ (C-480/00), Azienda Agricola Ettore Ribaldi και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) και Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l., (C-490/00), Cesare και Michele Filippi s.s. και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) και Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica, (Υπουργείου Δημόσιου θησαυρού, Προϋπολογισμού και Οικονομικού Προγραμματισμού), (C-491/00), Cooperativa Latte Associati della Lessinia a r.l. και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) και Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica (Υπουργείου Δημόσιου θησαυρού, Προϋπολογισμού και Οικονομικού Προγραμματισμού), που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, και των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 (²) της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, την έννοια ότι οι προθεσμίες για τη χορήγηση των ποσοτώσεων, για την πραγματοποίηση των αντισταθμίσεων και την επιβολή των εισφορών επιδέχονται εξαιρέσεις σε περίπτωση προσβολής των σχετικών αποφάσεων ενώπιον των διοικητικών ή των δικαστικών αρχών;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα:

2) Είναι οι διατάξεις των άρθρων 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, και των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, έγκυρες από την άποψη του άρθρου 33 (πρώην 39) της Συνθήκης, καθόσον δεν προβλέπουν ότι οι προθεσμίες που ορίζουν οι διατάξεις αυτές επιδέχονται εξαιρέσεις σε περίπτωση προσβολής ενώπιον των διοικητικών ή των δικαστικών αρχών των αποφάσεων περί χορηγήσεως των ατομικών ποσοτώσεων αναφοράς, περί πραγματοποίησεως αντισταθμίσεως ή περί επιβολής εισφορών;

3) Έχουν οι κανονισμοί 3950/92 και 536/93 την έννοια ότι η εφαρμογή του καθεστώτος που θεσπίζουν είναι ανεξάρτητη από τη χορήγηση και την επίσημη ανακοίνωση των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς στους παραγωγούς ή/και από την επίσημη ανακατανομή εκ μέρους του κράτους μέλους της συνολικής εγγυημένης ποσότητας μεταξύ των παραγωγών του κράτους αυτού;

4) Έχουν τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού 3950/92 την έννοια ότι δεν χρειάζεται καμία επίσημη ανακοίνωση των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς στους παραγωγούς ή είναι η χορήγηση της ατομικής ποσότητας αναφοράς ανεξάρτητη από την ατομική ανακοίνωση προς τους παραγωγούς αυτούς;

5) Έχουν τα άρθρα 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 3950/92 και το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 536/93 την έννοια ότι αφήνουν στα κράτη μέλη την ευχέρεια να προβλέπουν ορισμένες ευνοούμενες κατηγορίες παραγωγών στις οποίες πρέπει να χορηγούνται αντισταθμίσεις κατά προτεραιότητα έναντι των άλλων;

(¹) ΕΕ L 405 της 31.12.1992, σ. 1.

(²) ΕΕ L 57 της 10.3.1993, σ. 12.